

Teateravisen

21-06-2017

Teater Patrasket: FLYV

Lily har lange ben, og Max har tyngden. Spørgsmålet er, hvordan de sammen kan komme til at flyve væk fra cirkus i Teater Patrasket's skønne nostalgiforestilling 'FLYV'. Foto: Søren Meisner

Cirkusnostalgi og flyvedrømme

21-06-2017

Hvem vil ikke gerne være stærk mand eller smuk prinsesse i cirkus? Teater Patrasket udlever enhver gøglerromantik i Giacomo Ravicchios æstetiske og rørende dukkeforestilling 'FLYV'.

FAKTA

Teater Patrasket: FLYV -

Tekst, musik, scenografi og iscenesættelse: Giacomo Ravichio. Dukkemager, rekvisitør og dukkespilskonsulent: Katrine Karlsen. Aldersgruppe: 5-10 år. Varighed: 40 min. Turneforestilling. Oplevet på Aprilfestival 2017 i Sønderborg. Turné i 2017/18. www.patrasket.dk

Cirkusnostalgien trives i bedste velgående i dansk teater. Drømmen om at løbe væk med cirkus ligger listigt på lur med karruselmusik og gøglerromantik. For hvem vil ikke gerne være stærk mand eller cirkusprinsesse, i hvert fald i tankerne?

Teater Patrasket har dog formået at lave en overrumplende poetisk og grum cirkusforestilling. 'FLYV' balancerer i hvert fald på den farligste line mellem dukketeaterstilisering og følelsesbrutalisme - og mellem mobning og ensomhed.

Men jo. Patrasket holder balancen og får forestillingen forløst gennem smukkeste tro på det gode i mennesket. Enkelt og smukt.

Gigatyk

Det er Giacomo Ravicchio, der har fået cirkusdrømmen til at svæve. Han har skabt både scenografi og musik, og han har instrueret de to Patrasket-spillere, så forestillingen omkring den kunstfærdige cirkuspavillion får sus af fransk fortid og italiensk charme – tilsat fin musik med fløjtetriller og håb. Dette gennemæstetiske cirkus har både en manege og et mylder af hemmelige døre og snoreanordninger og holdere til sære fotos af afdøde mennesker, der skal med i historien. Her kan alting ske.

Maria Myrgård og Dirck Backer spiller det gamle cirkusægtepar, der så brændende har ønsket sig et barn. Men nu er de blevet grå, og de har opgivet håbet inde bag det formfuldendte gammeldags, sorte tøj med kniplingskrave og kalot. Eller også fortæller de bare om nogen, der gjorde det...

Pointen er i hvert fald, at cirkusparret pludselig får chancen for at få fat i børnehjemmets stakkels efterladte dreng, som ingen andre har villet have. Han har trøstespist, så han er blevet helt utroligt tyk – og så hedder han selvfølgelig Max.

Straks bliver Max udnyttet som en sensation i cirkus: 'Det største barn i verden!'

Ben i split

Max er en dukke. Det er den syletynde pige Lily også. Det er dukkemageren Katrine Karlsen, der har skabt disse fine dukker, så de har fået masser af personlighed og temperament.

Max har fået bekymrede øjne og en enkelt hårtot over en bred rød-hvid stribet bluse, der stumper. Og Lily har fået nedadtunge mundvige og spaghettiben, og hun har leddeløse hofter, så hun kan gå i den dybeste knæbøjning i verden – eller stå på det ene ben, mens hun løfter det andet ben op i split, så hendes fod flagrer højt over hendes hoved.

Det er fin cirkuskomik i sig selv.

Som smurt

'FLYV' er en fortælling, der hele tiden kommenterer på sig selv. De to performere småsnakker løbende om deres dagligdag – kvinden disker op med mandens medicin, og manden prøver til gengæld at ryge i smug. Det er rørende, og det skaber nogle fine brud i fortællingen.

Maria Myrgård har noget magisk over sig med sin sprøde stemme og sit klare blik, når hun bakser rundt både med manden og med cirkus. Man mærker virkelig også hendes cirkusdrøm!

Og Dirck Backer læner sig klogelig tilbage som manden, der rømmer sig og bare ikke orker for meget vrøvl – perfekt som manden, der ved mere, end han siger. Samtidig afvikler de to performere dukkespillet aldeles gnidningsløst, også mens cirkuspavillionen drejer.

Alt i 'FLYV' går som smurt.

Det første kys

Men det bedste er de følelser, som fortællingen skaber. Den slags følelser af varme og ægte kærlighed, som Giacomo Ravicchio er så ublu eminent til at skabe på en scene. For selvfølgelig bliver Max og Lily glade for hinanden.

'De var Så forelskede,' forklarer den ene.

'Ligesom os, dengang vi var unge,' siger den anden.

Den gamle mand kan godt nok ikke helt huske deres første kys, for han forveksler hende faktisk med en anden. Men hun tilgiver ham, og så går det alligevel.

Drømmen om den store verden

Dermed bliver 'FLYV' en smuk og følsom og dybt nostalgisk forestilling for skolestarterne, der netop drømmer om at løbe væk til en anden verden – og måske forelske sig, hvis det altså ikke er for ulækkert...

Børnene, der lige er ved at lære at læse ordene på cirkusplakaterne på lygtepælene, drømmer jo netop om den store verden. Lige hér møder forestillingen dem – i et enkelt og rørende scenebillede, der tager dem direkte ind i fantasiens forenkling. Lykkeligt langt væk fra hverdagsrealismen. Lige dér, hvor katastrofen kan opstå på et øjeblik, og hvor redningen kan dukke op lige så pludseligt.

Helt usandsynligt vidunderligt.

Af: Anne Middelboe Christensen